

ବି. ଆର. ବୀରବାସଭରଧାୟ

ବନାମ

ଲିଜାଡଗୁଡ଼ି ମଠ ଭକ୍ତମାନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ।

ମେ 8,1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ, ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦୀନ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 :

ଆଦେଶ 23, ନିୟମ 3 - ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଡିକ୍ରି - ପ୍ରତିବାଦୀ 1 ବାଦୀଙ୍କ ସହିତ ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି - ପ୍ରତିବାଦୀ 1 କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତଦାନୁଯାୟୀ ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହୋଇଛି - ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ରୁ 4 କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସଙ୍ଗର ସମାଧାନ ହୋଇଛି - ପ୍ରତିବାଦୀ 1 ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ରୁ 4 କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀ 1 ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଳିଖିତ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି - ପ୍ରତିବାଦୀ 1 କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଶେଷ ହୋଇଛି । ଏହା ପରେ ମାମଲାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ରୁ 4 କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇଛି । ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ବାଦୀଙ୍କ ସହିତ ଆପୋଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ସହମତି ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିବାଦୀ 1 ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲାରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସହମତି ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ ସେ ଏଥିପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9039/1996 ।

R.F.A. ସଂଖ୍ୟା 176/1980ରେ କର୍ଷ୍ଣାଚକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 25.1.93ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏନ୍. କୃଷ୍ଣମଣି, ଜି. ଭି. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଏବଂ ପି. ପି. ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. କେ. କୁଲକର୍ଣୀ, ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା କୁମାର, ଗିରିଶ ଅନନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ପି. ମହାଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଓ.ଏସ୍ ସଂଖ୍ୟା 22/62ରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପୋଷ ସମାଧାନ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଜୁନ୍ 7, 1972 ରେ ଆଦେଶ 23, ନିୟମ 3 ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ମେମୋ ଅନୁଯାୟୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ । ମେମୋରେ ଥିବା ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଟ୍ରଷ୍ଟର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ବାଦୀ ଅନୁସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସ୍ଥାପିତ ଦେବତାଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଚାଳକ ଭାବରେ ଦଖଲରେ ରହିବେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନ୍ଦିରରେ ନିର୍ମିତ ଦୁଇଟି ଦୋକାନ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଭଳି ପୂଜା କରିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ବାଙ୍ଗାଲୋର ସହରର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ଦେଖାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନଥିରେ ଓ.ଏସ୍ ସଂଖ୍ୟା 463/64ରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ତାଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବକେୟା ଦେୟ ମଧ୍ୟ ଫେରସ୍ତ କରାଯିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ, ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ରୁ 4ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁନର୍ବାର ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ, ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ଥରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ରୁ 4ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ସହମତି ଡିକ୍ରି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଜାନୁଆରୀ 25, 1993 ରେ RFA ସଂଖ୍ୟା 176/80 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତା ଆଦେଶରେ ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ରୁ 4 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ରେକର୍ଡ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ପ୍ରଥମତଃ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତା 1 (iii) ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା 2 ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଦିଓ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତାଲିକାରୁ ଉତ୍ତରଦାତା 1 (iii) ଏବଂ

ଉତ୍ତରଦାତା 2ଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ ଏକ ଶପଥପାଠ ଦେଇଥିଲେ । ଯଦିଓ ଆମେ ସେହି ଛିଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ସମସ୍ୟା ହେବ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 2 ରୁ 4ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପୋଷ ହୋଇଥିବା ତିକ୍ତିକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିବା ସହମତି ତିକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆପୋଷ କରିଥିଲେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମାବାଜି ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ରୁ 4ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ସମାଧାନ ପରେ, ବିଚାରାଧୀନ ଆବେଦନ, ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହିତ ଆପୋଷ ବୁଝାବଣା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁସାରେ, ସହମତି ତିକ୍ତି ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସହମତି ତିକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ ସେ ଏଥିପାଇଁ ବାଧ୍ୟ । ତେଣୁ, ଆବେଦନର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
 ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
 ଅନୁବାଦକ
 ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।